

LIVHUSAREN

— tidning för
KUNGL. LIVREGEMENTETS HUSARER
och
LIVHUSARERNAS KAMRATFÖRENING

1/87

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sid.
Sekundchefen har ordet	1
Vintervanevecka 1987	2
Konstsidan	3
En radioepok har gått i backen	4
Underrättelseskolan	5
En något annorlunda tävlingshäst	6
Det var bättre förr eller!!!	9
Plutonsfälttävlan 1987	10
Redaktörens sida	12
GKÖ 1987, slutövning	13
Bildkavalkad från jägarövningarna	14
Ett år på UndS	17
Bäste kamrat och jägare 1987	10
Nästa utbildningsår	19
Befälsplaceringar 1987/88	20

LIVHUSAREN

Tidning för livregementets husarer och kamratförening.

Ansvarig utgivare: Öv. Göran Sjövall

Redaktionen: Kn Lars Pettersson,
Kn Peter Sandberg

Adress: "Livhusaren", K 3, Box 3, 546 01 Karlsborg

Tfn: 0505 - 109 00.

SEKUNDCHEFEN HAR ORDET

Vi arbetar oförtrutet vidare, men det måste erkännas, att resultat nås inte utan avsevärda ansträngningar. Arméns ekonomiska svårigheter och befälsbrist drabbar oss som alla andra. Vi måste sänka våra ambitioner och målsättningar, eftersätta byggnads- och materialunderhåll, inställa eller minska omfattningen av repetitionsutbildningen av våra krigsförband. Detta innebär naturligtvis inte att vi inte gjort något alls. Det finns skäl för oss att ibland också blicka bakåt för att se vad vi presterat. Det är mycket mer än det vi ofta framhåller som ogjort!

Till händelser som tilldragit sig sedan sist vill jag särskilt framhålla: Utgivningen av regementets historiebok, jägarbataljonens sprängning av Motalamasterna samt svenske och norske arméchefens besök. Jag har också med glädje kunnat konstatera, att de olika utbildningsenheternas deltagande i verksamhet utanför regementet och i t ex övningar vid andra myndigheter gjort det på ett för dem själva och därmed regementet hedrande sätt.

Ambitionen att gå vidare och att utbilda är stort. Ekonomin tvingar oss till fortsatta prioriteringar, men det vi kan göra skall göras bra! Ingen utbildningsenhet skall eftersättas. Jag nämnde i förra Livhusaren om jägarbataljonens utveckling inför och under utbildningsåret 1987—88. Närmast i tiden ligger nu en satsning på UndS — främst vad gäller att öka antalet tjänster — och på Göta signalbataljon. I det fallet är det fråga om att pröva möjligheterna att bli utöka utbildningsansvaret.

Framför oss ligger även ett fullföljande av strävan att förbättra befälsutbildningen, trafiksäkerheten, materialhanteringen och handledandet av yngre och nytillkomna yrkesofficerare. Nyrekryteringen är mycket god. Håller prognosen har vi om drygt ett år nedbringat de totala vakanserna från 36 till 6. Efter ytterligare ett år kan de vara helt borta.

Vi arbetar som sagt oförtrutet.

PBS — Vintervanevecka 1987

Måndagen den 12 januari i år åkte PBS ut på sin vintervanevecka, till Ånn i mörkaste Jämtland. Efter en ca 14 timmar lång bussresa från Karlsborg, kom vi fram till vårt mål, FBU:s kursgård vid Blåhammarfjället. Förläggningen var i tvåbäddsrums, med tillgång till bastu och dusch. Maten som vi utspisade på ort var mycket eminent och även en mindre kiosk hade öppet i matsalen på kvällarna. De första dagarna övade vi grundläggande stridstekniker, pulkdragning m m. Vid helgen skulle vi tillbringa ett dygn i snöka, men bristen på snö (otroligt men sant) omöjliggjorde detta. Därför kom de tillförlitliga patrulltälten till heder igen. Efter att ha gått in i basen o maskerat avhoppet påbörjades förlägningsarbetet. Då temperaturen rörde sig omkring minus tjugofem grader, var alla ivriga att få upp tälten snabbt. Morgonen nalkades o småfrusna tog vi på oss skidorna, för att tolka upp till p. 736. Det går inte att med ord beskriva tjueningen med soluppgången som hälsade oss välkommen, denna nya dag.

På söndagen hade vi patrullfälttävlan, modell vinter, med pulkåkning, tillverkning av pulka med provisorisk material, pulkdragning m m. Måndagen tillbringade vi i Duveds slalombacke, och för många av oss var det premiär. Dock efter GU på skidor av kn Pettersson, lyckades även de ta sig ner. Alla hade stort utbyte av denna Vintervecka, och vi vill rekommendera alla som inte besökt vår vackra fjällvärld att göra detta.

PBS GRK "81-millimeters".

Rekstyrkan.

Grävning av nödbivack.

Marschfärdiga.

Trillar en — trillar alla.

Vi lyckades stå upp denna gången.

KONSTSIDAN

”Vårhoppning på Heden”

av Bernhard Englund

Recension; Den välkände Lifhusaren och majoren Bernhard Englund har med sin oljemålning ”Vårhoppning på Heden” dokumenterat en viktig del av den officersvardag som inte ligger alltför långt tillbaka men som sannolikt aldrig återkommer. Mången Lifhusar torde liksom jag själv få något drömskt i blicken vid betraktandet av detta verk.

Bernhard Englund har visat att Lifhusarerna fortsätter att producera duktiga konstnärer inom officerskåren. (Arsenius, Prins Eugén, Schildt m fl.)

Originalet som hänger på K3:s mäss uttrycker liv och rörelse. Hästar och ryttare utstrålar styrka och lugn. Den vackra Husarkasernen i Skövde, fångad just i lövsprickningstid med en dager och grönska som andas tidig vår, förstärks av en varm vårhimmel.

De reproduktioner som nu finns till salu står på intet sätt originalet efter, utan är kanske t.o.m. fördelaktigt mjukare i tonen.

Tavlorna är egentligen inte kopior. Varje tavla har nämligen fått en personlig slutfinish av konstnären.

Britt-Marie Gauffin-Montgomery

Tavlan erbjuds till självkostnadspris + 100:- åt alla Lifhusarer.

Alt 1: Tavla på duk, 50 cm x 70 cm a' 1430:- + frakt.

Alt 2: Tavla på läderimitation 50 cm x 70 cm a' 990:- + frakt.

För beställning insänd önskemål om alt till:

Mj B Englund Husartorpet, 541 33 SKÖVDE Tel: 0500/12082.

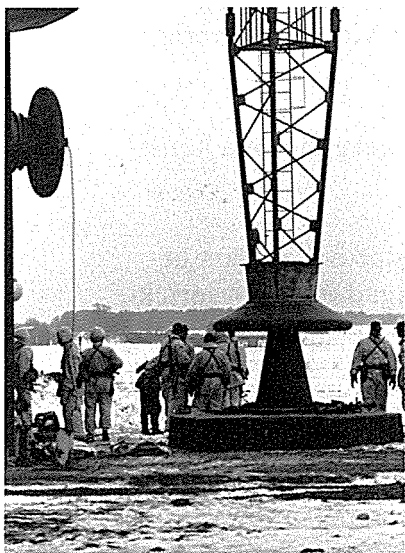
EN RADIOEPOK HAR GÅTT I BACKEN

Dimman ligger tät över Östgötaslätten. Västanvinden viner över det vita landskapet. På stäppen utanför Motala skall strax ett fientligt fallskärmskompani luftland-sätta. Uppgift: spränga tre master, 200 meter höga och 62 ton tunga, livsviktiga för Sveriges kommunikations-möjligheter i en krigssituation.

Detta var förutsättningen och läge för 4. skvadronens lite annorlunda övning i början av februari. Jägarskvadronen hade av Televerket fått erbjudande att fälla några master som inte längre hade någon funktion att fylla, då de inte varit i bruk sedan 1970. Skvch, mj René, tyckte det vore nyttigt för soldaterna att pröva på rollen som anfallare. I ett verkligt läge ska vi ju försvara sådana här objekt.

Då det mycket kala landskapet i princip omöjliggjorde jägarstrid, blev det hela mer en uppvisning än övning. Dock för att inge lite realism i operationen fick 6. jplut i uppgift att försvara de tre masterna. 7., 8. och 9. jplut skulle sedan spränga var sin av dem.

Med uppsluppet humör och fullpackade ammunitions-lådor lämnade vi fästningen tidigt på morgonen. Detta för att kunna föröva en eller ett par gånger. Enligt rykten var nämligen intresset stort för detta företag på andra sidan Vättern och mycket folk väntades komma och bevittna skådespelet.

HÖRT UNDER DAGEN

"Nu vet ni hur det är att kriga i Skåne."

Kn Lundevall, angående den synnerligen flacka terrängen.

"Roligt att vi fick göra allting själva."

GB Svård, chef 8 jpluts sprängstyrka, angående att apte- ringen av sprängladdningarna skedde utan större över- vakning.

"Måste vi springa fram en gång till, så dör jag."

GB Hallgrten, stormstyrkan angående den tydligen jobbi- ga förövningen.

"I dag kände jag mig som en malaj."

Tärnström, angående grk-gruppens föga inspirerande uppgift att bevaka stora landsvägar intill masterna.

Väl framme mottogs vi av ett ganska dåligt väder samt en infernalisk blåst av hela 15 m/s. Själva tagandet av området genomfördes med växelvis framryckning till masten. Där gick sedan de olika tropparna ut på var sin sida om sin radiomast. Bakom den ena troppen följde sprängstyrkan tillsammans med ett pansarskyttefordon BMD (dvs en bandvagn) utrustad med en snabbsmatt- rande kulspruta. På den knappa halvtimme övningen tog, sköts det upp hela 12.000 5,56 och 5.000 7,62. I skydd av stormstyrka och grkrök kunde sedan spräng- styrkan aptera sina laddningar och tända på. Sedan var det bara att vänta tills laddningarna detonerat och mas- ten rasat mot marken.

Övningen lyckades till 100%. Alla masterna föll vac- kert i backen och totalförstördes. Kvar av de största mas- terna som fällts i Sverige var bara skrot. Frågan är också om inte K3:s insats var pampigare än Prins Bertils invig- ning för 25 år sedan? Televerket och ansvariga övnings- ledare förklarade sig också nöjda med övningen, liksom de inblandade soldaterna. "Jobbigt, men roligt", var en kommentar som hördes flitigt efteråt. Belöningen för dagens slit kom också i form av bilder i TV-nyheterna på kvällen.

*Johan Pilemark
jgrkpjgrpch 8 jplut*

Arméns Underrättelseskola

FRAMTIDA — KAVALLERIFÖRBAND?

av Jan E Forssberg

Arméns framtida krigsorganisation anpassas hårdhänt mot hotbild och efter ekonomiska krav. Antalet kvalificerade förband kommer att minska och deras kvalitet att öka. Samtidigt omvandlas andra enheter för mer stationära uppgifter och höjd beredskap. De ges lägre kvalitet. Ju färre slagkraftiga förband vi får, desto viktigare är det att dessa kan sättas in i rätt tid, på rätt plats och med anpassad ambition. Slutsatsen blir alltså att ju färre slagkraftiga förband vi har, desto bättre måste underrättelsetjänsten, som skall ge beslutsunderlag, vara.

När framtida underrättelse- och spaningsförband skall tas fram granskas inledningsvis utvecklingen inom tre områden: HOTBILD, TEKNIK och VÅR TAKTIK.

HOTBILDSUTVECKLINGEN bedöms i stort innebära att fienden inleder striden med en desorganisationsfas som syftar till att slå ut vår ledning och möjligheter att mobilisera och samla förband. Särskilt viktigt är att tidigt bekämpa de av våra stridskrafter som kan insättas mot fiendens bakre förband och andre echelon. Detta sker främst med flygbekämpning, luftlandsättningar och sabotageförband.

För genombrott grupperar sedan fienden på stor bredd med eldkraftiga och terrängörliga förband. Långtskjutande artilleri sätts in för att sänka vårt stridsvärde.

Efter genombrott fullföljer fienden påpassligt genom insats mot vårt djup för att ta och behålla initiativet och försvåra för våra stridskrafter att ta upp nytt försvar. Härvid utnyttjas luftlandsättningar med såväl helikopter som fallskärm och starka kringgångsförband samtidigt som eldkraftiga mekaniserade förband sätts in för att öppna förbindelserna.

TEKNIKUTVECKLING sker främst genom ökad/bättre

- mörkerkapacitet
- skottvidd
- direkt- och indirekt pv-förmåga
- telehot
- lednings- och sambandssystem

Teknikutvecklingen bedöms utvecklas parallellt hos angriparen och inom vårt land.

VÅR TAKTIKUTVECKLING bygger på färre kvalificerade anfallsförband, kompletterade av territorialförsvarsförband som försvarar viktig terräng. Utvecklingen för de kvalificerade förbanden kräver:

- strid över ytan
- rörlighet
- mekanisering
- skydd
- strid i bataljon
- förmåga att samla fler brigader för avgörande strid

Om man sammanfattar ovanstående utvecklingstrender och drar slutsatser för vad en framtida spanings- och underrättelseorganisation bör klara, innebär det

- ökad uthållighet inom fiendens område
- spaningsförmåga i öppen terräng och starkt försvarade områden, typ brohuvud.
- spaning mot luftlandsättningar och kringgångsförband
- övervakningsförmåga av egna bakre områden och flanker
- ge underlag för indirekt eld på större djup

Systemen måste dessutom vara väderoberoende och relativt störfasta. Vissa system bör vara reaktions- snabba och kunna ge realtidsöverföring. Bearbetning av stora informationsflöden bör kunna ske snabbt och därefter säkert och lättfattligt kunna delges olika förbandschefer som beslutsunderlag.

Som envar inser är vi på väg att slå ihop Fantomen och Einstein. Men sammanfattningsvis kan konstateras att teknisk spaning och tekniska system får en ökad betydelse. Truppspaningsförband kommer dock även i fortsättningen att vara grunden för underrättelsefunktionen. De måste stödjas med teknisk utrustning. För att öka bearbetningsförmågan krävs att datorstöd införs med olika kapacitet på olika nivåer.

Hur gör man då spaningsförband av detta?

Ett kompani eller en skvadron organiseras för uthållig spaning på djupet.

Åtta soldater och en bandvagn per grupp ger uthållighet.

EN NÅGOT ANNORLUNDA TÄVLINGSHÄST

Direktör, ryttmästare Hans Helge Rasmussen blev officer vid Kungliga Livregementets husarer vid andra världskrigets början och avgick ur aktiv tjänst vid dess slut. Han var åren 1942—1952 vår mest aktive och mest framgångsrike hoppryttare såväl nationellt som internationellt.

Hans Helge Rasmussen har lämnat följande berättelse om sin mest framgångsrika tävlingshäst, Lotura:

Det var en gång för länge sedan, året var 1940 närmare bestämt vid juletiden, då träffade jag henne för första gången. Hon var inte vacker, ej heller attraktiv. Hon var långhårig och snorig och såg ut som om hon var trött på livet och tillvaron. Hon hette Lilly och stod och hängde i en spilta på dåvarande Göteborgs Nya Ridhus i Örgryte. Det gamla ridhuset låg mitt i

forts från sid 5

Förmågan att leda indirekt eld är viktig. För att spana inom av fienden behärskad öppen terräng och starkt försvarade områden där truppspaningar har svårt att verka, bör ett spaningsrobotförband kunna insättas. Det flyger obemannat, har starka kameror och sänder ner bilder i realtid till en markstation. Roboten är svår att skjuta ned.

Ett förband bör ta upp spaningsskvadronens mantel som fördelningschefens "brandkårsstyrka" att sättas in mot luftlandsättningar på vårt djup och mot kringgångsförband.

För att övervaka stora områden och flanker är en lätt helikopterpluton lämplig. Den bör även ges förmåga att understödja "brandkårsstyrkan" så att spaningskänning utan förluster med fiendens mekaniserade förvand kan tas. Helikoptern behövs även för att snabbt kunna leda artillerield mot upptäckta mål. Tel som fördelningschefens brandkårsstyrka att sättas in mot luftlandsättningar på vårt djup och mot kringgångsförband.

För att övervaka stora områden och flanker är en lätt helikopterpluton lämplig. Den bör även ges förmåga att understödja brandkårsstyrkan så att spaningsbekämpning utan förluster mot fiendens mekaniserade förband kan tas. Helikoptern behövs även för att snabbt kunna leda artillerield mot upptäckta mål.

En datorstödd ledningsenhet krävs för att samordna och leda förband och system.

För att utveckla och leda de olika förbanden krävs duktigt befäl som dels är specialister och dels förstår hela systemsamordningen. Ges K3 utvecklings- och utbildningsansvaret för här beskrivna förband har vi alla stimulerande arbetsuppgifter att se fram emot.

staden, alldeles vid Park Avenue Hotell i hörnet av Engelbrektsgatan och Södra vägen. Stallarna låg i anslutning till en vacker manege, på stallgångarna låg det alltid välkrattad vit sågspån. Det fanns en körmästare, alltid utrustad med cub och pisk, vars huvudsakliga uppgift var att hålla det unga gardet i Herrans tukt och förmaning. Stallförman Persson var en godhjärtad hästkarl som såg till att hästarna sköttes minutiöst. Chefen, Major Olsson, var en sträng herremän en duktig ryttare och instruktör. En gång i veckan reds kadrilj med blåsorkester på läktaren. Skulle man rida ut var det långt till Delsjöterrängen och kritiskt kunde det också vara att komma dit. Den ensamme lektionshästen lämnade inte gärna Heden. Hade man väl passerat den, skulle man under den stora järnvägsbron vid Liseberg. Alla ryttares och hästares skräck när ett expresståg kom susande.

I och med att det nya ridhuset byggdes i Örgryte, slutade en epok för det ridande Göteborg, en mera demokratiskt präglad tid tog över, portarna slogs upp för barn och ungdom och för "vanligt" folk.

Nu tillbaka till det nya ridhuset där min berättelse började och där jag träffade Lilly, som i många år skulle bli min ledsagarinna på ridningens långa och ibland svåra väg. Jag hade väl knappast lagt märke till Lilly om inte den legendariske och sympatiska stallförmannen Nerman hade gjort mig uppmärksam på henne. Jag minns än i dag när han sade — "Ja, hon är inte grann men hoppa det kan hon för det har ryttmästarn sagt". Ryttmästarn, ja det var den nästan lika legendariske Åke Thelning, då chef för ridhuset. Vi tog in märren i ridhuset, jag satt upp, Nerman och Kaj Pinaeus' hästkarl Knut höll en bom emellan sig och vi hoppade först en meter och sedan höjdes successivt. Lilly travade, taxerade och hoppade med en elasticitet och ryggverksamhet som kändes rätt. Jag beslöt mig "på stubben" att köpa hästen, men det gällde att skaffa pengar. På vägen hem till min mor för att utverka ett lån, mötte jag på Mölndalsbron fabrikör Einar Engblad, som sedemera skulle bli min svärfar och en av mina bästa vänner i livet. Han var mycket hästintresserad och undrade vad som stod på. Jag berättade om hästen och om mitt ärende. Han blev genast intresserad och vi följdes åt tillbaka till ridhuset. Då var Åke Thelning där. De båda gentlemanen fick se Lilly hoppa och så var det klart för ett samtal om priset. Åke Thelning var en lika skicklig affärsman som kunnig hästkarl. Lilly köptes för 3000 kronor plus ytterligare 500 när hon vann medelsvår hoppning och 500 när och om hon vann svår inom ett år.

1940 var jag fänrik vid Kungl. Lifregementets Husarer med kommandering till ridskolan på Strömsholm. På nyåret 1941 efter juluppehållet anlände Lilly tillsammans med Nerman per järnväg till Strömsholm, i bitande kyla och snöstorm. Att de klarade denna resa utan komplikationer var ett under. Den enda värmekällan i järnvägsvagnen var ett stearinljus i en lykta.

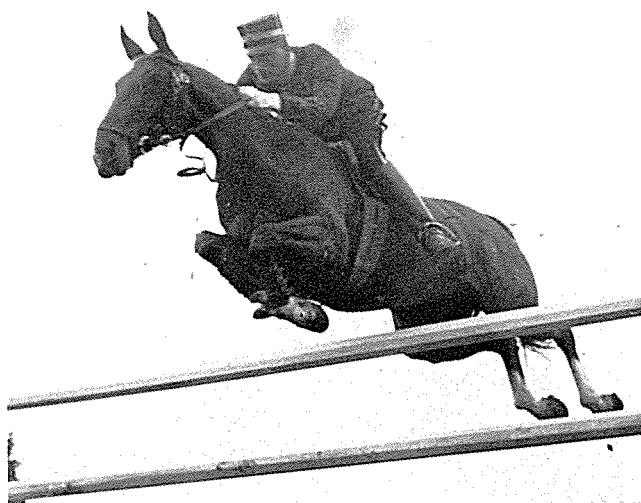
Jag hade redan innan Lilly kom till Strömsholm skrutit lite om mitt nyförvärv. Det första som hände var att Lilly defenitivt vägrade att gå in i Gula Ridhuset. Under min tid på Strömsholm hade jag förmånen av mycket skickliga lärare. Elias Ahlqvist var stallmästare, Nils Ankarcrona och Stig Holm lärare i hoppning resp. fältridning. Nils A insåg genast att Lilly var en särpling och gav mig order att promenera omkring med hästen och låta henne bekanta sig med omgivningen, och lära känna sin ryttare. Så en vacker dag gick hon frivilligt in i ridhuset för att delta i löshoppning. Chefen, överste Lagercrantz, hade infunnit sig för att se på undret. Men ve och fasa, märren vägrade att hoppa, gång på gång stannade hon, och där stod jag som en idiot med grusade förhoppningar. Först när hindret var nere på 60 cm tog hon ett jätteskutt för att sedan riva nästa. Då hade Lagercrantz lämnat manegen utan kommentarer. Det var en dålig början, man beklagade och visade medlidande med den unge för att inte säga dumme fänriken.

Det var en knepig häst. Åke Thelning berättade senare att han hittat Lilly i Kristianstad där han sett henne hoppa på SLRC:s tävlingar under sin ägare Olsson i Kilagården. Med hjälp av två man som ledde hästen och en bakom med pisk fick man in henne på banan, väl inne på banan hoppade hon alla hinder utan fel. I början av kriget blev hon "inkallad" till A 3 men efter en tid fick ägaren besked att hon var helt istadig, omöjlig att hantera och att hon sparkade sönder det mesta. Antingen fick han ta tillbaka hästen eller den slogs ut p g a lynnesfel.

Lilly var till sin läggning misstänksam. Antagligen p g a tidigare mindre goda erfarenheter i sitt umgänge med människor. Det gällde därför att skapa ett förtroende mellan henne och mig. Vi umgicks. Jag pratade med henne och pysslade om henne i stallet. Snart blev hon tillgänglig och jag kom underfund med att hon var lika klok som egensinnig. Nils Ankarcrona var en god psykolog och skicklig lärare och utbildare. Under hans ledning fick Lilly genomgå en grundutbildning i dressyr, mycket vad man idag kallar markarbete — var väsentligt. Hästen skulle vara lydig för framåtdrivande och förhållande hjälper. Vändbar och smidig, alltid med tygel och skänkel. Dressyrbete i lätt sits tränades, snabba ökningar med stora språng, följda av förhållningar och övergång till nästan samlad galopp, utan grova hjälper med hästen på

tygeln. Några hjälptyglar förekom inte. Tygeltagen skulle gå igenom ej stanna i halsen. Omväxlande med dressyrutbildningen tränades hoppning, både löshoppning och uppsutten hoppning. Med det ökade förtroendet mellan Lilly och hennes ryttare och med den kloka och noggranna utbildningen under våren 1941 kunde lärare och elev konstatera att hon var en häst med stor kapacitet. Hon var enormt elastisk och hade en inbyggd taxeringsförmåga när det gällde att finna avsprånget framför hindret. Hon kunde hoppa både högt och långt och så småningom blev hon både lydig, villig och harmonisk.

Så kom den första med spänning motsedda tävlingsresan. Man skrittade hästarna till Strömsholms station och lastade där hästar och utrustning plus cyklar, några bilar fannsej att tillgå. Eleverna åkte 2:a klass tåg, våra duktiga och pålitliga hästskötare for tillsammans med hästarna. Tävlingsplatsen låg på ärorika Wendels Artilleriregementes övningsfält. Här hade Lilly varit förr, här hade hon med draghjälp och pisk tagits in på tävlingsplatsen. Jag undrade mycket hur det skulle gå, men hon gick in utan tvekan. Hon gick felfritt, blev 2:a, och det var hennes enda lätta hoppning med mig i sadeln. Hon hoppade högt, stort

och villigt över alla hinder. Om minnet inte sviker mig, vann hon dagen därpå en medelsvår klass. I den stunden fick jag klart för mig att jag satt på en häst med en otrolig kapacitet. Hon var emellertid inte lätt-riden. Hon kollade in varje hinder — "erst das Hinderniss ankucken und dann springen" som Barnekoff skriver i sin bok. Trots energisk drivning av sin ryttare kunde hon ibland lägga in ett travsteg i samband med avsprånget. Den levande framåtgående rörelsen, som nästan upphörde, kompenserade hon genom sin enorma elasticitet och ryggverksamhet, men hon krävde en "fri" hals både före och över hindret. Hon var svår att följa i sitt ganska säregna sätt att hoppa. Balansridningen på Strömsholm var till god hjälp.

Som en uppmärksamhet mot min svärfar döptes Lilly om och fick namnet Lotura. Einar Engblad tillverkade nämligen en på den tiden välkänd tvättbar tapet med det namnet. Lotura var ett fuxsto, född 1932 hos Axel Bengtsson i Skarhult och fallen efter Eros-Niedrich-Althan-Blenheim.

Redan samma år — 1941 — startade jag Lotura i svår klass med det resultatet att hon blev 2:a i Svår A i Helsingborg och 2:a i motsvarande klass i Stockholm. 1942 segrade hon i Svår A och hade flera placeringar både i svår och medelsvår klass. Hon vann flera medelsvåra klasser inom regementet både på bana och i terrängen. 1943 segrade Lotura 5 gånger i Svår A, var 2:a en gång och 3:a tre gånger. Hon vann två s k hippodromhoppningar på 1,65 m och en höjdhoppling på 1,87 m och var 2:a i en Svår B-hoppning. Det året blev Lotura Champion i hoppning. 1944 segrade hon 8 gånger. Hon vann en höjdhoppling på 2,02 m och detta efter två omhoppningar för seger i Svår A. Detta höjdhopplingsrekord höll sig, om jag minns rätt, ända fram till 1976. 1945 segrade hon 4 gånger i Svår A resp. Svår B. Vann två s k Barriärhoppningar på 1,70 m, en höjdhoppling på 1,90 m och fick ytterligare några placeringar i svår hoppning. Hon blev även detta år Champion.

1946 började hon tröttna på att hoppa och kom endast till start ett fåtal gånger, men segrade gjorde hon i Svår A och Svår B. Sammanfattningsvis hade hon totalt 30 segrar inkl. medelsvåra hoppningar inom regementet. 16 gånger var hon placerad 2:a eller 3:a.

Det fanns även på den tiden många skickliga ryttare beridna på goda hästar. De flesta var militärer. Vi hade kvar våra beridna kavalleriregementen och många framstående ryttare kom både från Artilleriet och Trängen. De ekipage jag i skrivandets stund erinrar mig är Prins Gustaf Adolf—Rockaway, Friherrinnan von Essen—Skattman, Nils Ankarcrona—Sampo, Stig Holm—Grim, Kurt Wiksell—Vagabond?, Karl-Åke Hultberg—Ismed, Ivan Swedrup—Comtess, Putte Grönhagen—Wasco, Karl Jan Hamilton—Halali, Greger Lewenhaupt—Orkan, Hasse Skiöldebrand—Brazil Jack och senare sådana hästar som Blåtunga med Sörensen, Grand Prix med Eliasson och Bogatir med Rasmussen.

Hindren på vår tid, jag avser 40-talet och början på 50-talet, var nog något lättare än i dag — även bansträckningarna var mindre komplicerade — men avstånden mellan hindren svårare. Man mätte endast avstånden i kombinationer.

På ”vår tid” var barrering tillåtet. Den som verkligen kunde göra detta både med skicklighet och omdöme var Löwendahl, stallbetjänt på Strömsholm med ansvar för bl a Stallmästaren G Boltensterns hästar. Han hade en bambustång, läderklädd i ena ändan. En riktig ”Löwendahlare” skulle träffa hästen på både fram och bakbenen med bambustången strax ovanför kronraden i ett språng över ett övningshinder. Lotura gick ej att barrera även om Löwendahl stod på tå med sträckta armar. Man kunde emellertid ibland få se både okunnig och smärtsam barrering och därför är det tacksamt att notera att all barrering är förbjuden. Lotura var aldrig halt. Hon gick ikull en enda gång och då fick jag s a s börja om från början och hoppa över låga hinder tills dess hon återfann förtroendet. Hon vägrade aldrig, men kunde stanna någon enstaka gång när hon kom fel i en kombination.

Det lär finnas en gammal regel eller uppfattning, som säger att en hoppehäst i sin livstid har ett antal språng inbyggt så att säga. När en häst som tidigare villigt hoppat och som inte längre bjuder mot hindret eller inte längre tycker att det är roligt, då skall den få slippa och få njuta sitt otium. Vid 13 års ålder kom Lotura till Erikssund, hos dåvarande ägaren Knut Laurin. Han och jag hade hoppats att få Lotura dräktig, men detta lyckades tyvärr inte. 1949 fick Lotura sluta sina dagar. Hon ligger begravd på Erikssunds Säteri i Uppland där hennes tacksamme ryttare rest en minnessten över sin bästa, käraste och trognaste tävlingshäst.

EFTERLYSNING!

Det vore trevligt att få fortsätta en artikelserie om våra forna trogna vänner.

Hör av Dig, som har ytterligare minnen, med en artikel till LIVHUSAREN. Skicka gärna med ett foto (återfås).

Red.

DET VAR BÄTTRE FÖRR ELLER!!!

Red. passade under slutövningen på att besöka det gamla Husarregementet för att bese de förändringar som gjorts. Titta och begrunda!

Känd profil, fortfarande kvar.

Matsalen . . . Borta . . . Parkering.

Spolplattan . . . Borta . . . Sjukvårdsskolan.

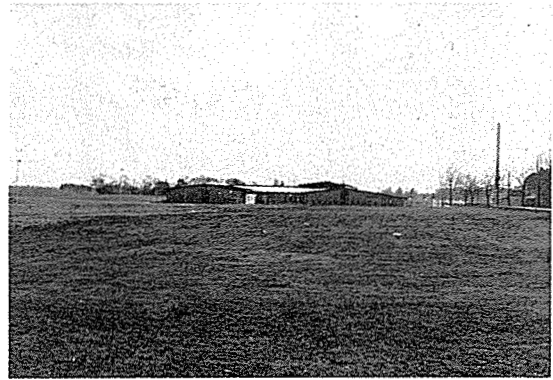
Baracklägret... Borta ...uppställningsplats för fordon.

På Heden framför kasern är en ny skolbyggnad för US och PS byggd.

Smedbergsska vällen... Borta... värnpliktparkering.

På heden vid Trumslagargropen är den nya militärrestaurangen för T2 och P4 byggd.

PLUTONSFÄLTÄVLAN 1987

Under v 714 genomfördes en plutonsfälttävlan mellan alla plutoner (jäger- spanings- och stabs- och trossplutoner) på jägarbataljon. Några av de moment som provades var:

- strid mot luftlandsättning
- ingående i bas samt skydd av grupperingsplats
- mineldöverfall

Hög elberedskap under förplutons strid.

Ordergivning på 6. jägarpluton.

Strid mot luftlandsättning.

Övning i marsch.

Grk snabbgruppera!

Eldledare Strandberg får direktiv för striden.

Bandvagnsförare ur 6. jägarpluton.

Att byta däck på tid var ett moment, här på tgb 903.

Och här byts bärhjul på bv 202.

SEGRARE I FÄLTTÄVLAN

Stabs- och tross-
pluton på
3. jägarskvadron

EFTERLYSNING

Livregementets husarers historiebok har nu utkommit.

Vissa böcker har returnerats till oss på grund av inaktuella adresser, varför vi efterlyser följande personer med senast kända adress enligt nedan:

Bertil Allgulin, Hasselg 102 B, Uppl. Väsby
Ingemar Eriksson, c/o Pålsson, Kråkbärsstigen 5, Kungsbacka

Anders Gustavsson, Västanvindsg 7B, Göteborg

Anders Jidestål, Skeppareg 2, Linköping

Hans Bylin, Hantverkareg 21, Stockholm

Lundberg, Hauptvägen 68, Farsta

Tommy Lundbäck, Trehörningsängen 34,

Finnerödja

Thomas Nordfeldt, Fjärilsstigen 34, Bro

Nils Nordling, Torstensonsg 11, Stockholm

Gösta Sjölin, Stjärnvägst 23B, Växjö

Björn Thelander, Skånev 4, Lund

Rudolf Östlund, Korsg 8, Vara

Var vänlig meddela ny adress till:

Historiekommittén

Livregementets husarer

Box 3

536 01 KARLSBORG

Boken kan köpas genom att sätta in 295 kronor på postgiro 433 55 40-5 så skickar vi den på posten.

BOKNYTT

BODENS FÄSTNING. Ännu en historiebok börjar ta form. Denna gång handlar det om vårt försvar i norr.

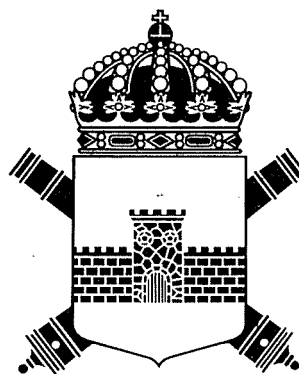
boken kommer att innehålla garnisonsstadens BODEN:s liv och leverne och dessutom de försvarspolitiska inriktningarna.

De som önskar stödja boken kan göra detta genom en förhandsbokning som för närvarande är 200:—, vilka insättes på postgiro 89 45 61-0. Beräknad utgivningsdag, dec 1989.

Frågor besvaras av Curt Johansson, telefon 0921 - 683 99.

Bodens fästning

Centrum för
riksförsvaret i norr

**Nästa nummer utkommer
i november.**

Manusstopp den 5 oktober

Red.

EFTERLYSNING!

Kamratföreningar i hela landet!

Ni har säkert anordnat många träffar/möten som är väl värda att rapportera/skriva om i vår tidning.

Varmt välkomna med era inslag.

SLUTÖVNING MED GKÖ JBAT 87

Efter en del oklarheter om det ekonomiska läget, fick man nöja sig med att kalla in aktivt och reservbefälet samt vissa värnpliktiga soldater. Huvuddelen utgjordes av soldater ur GU 86/87.

Förutsättning och läge:

Fienden hade kommit över havet och landstigit 2 mil norr om Karlsborg samt upprättat ett brohuvud. Bataljonen under ledning av Mj Bjerkhagen mobiliserade 870330.

Bataljonens uppgift var att inom området Karlsborg — Hjo — Skövde — Moholm — Karlsborg spana mot, störa och hindra fienden.

Hur uppfattas då en slutövning av olika nivåer inom bataljonen? Svaret är mycket olika. Genomgående i bataljonen är att befälet tycker att informationsflödet har fungerat bra. De meniga däremot har ingen eller mycket liten uppfattning om vad som händer. De meniga var alla ense om att mer och bättre information skulle få dem bättre motiverade att genomföra och spela med i övningen.

Fångtjänstövning

Att fångtjänsten innebär mer än förhör fick 6. jägarpluton erfara under övningen. Efter en strid mot pansarskytteförband togs 5 man till fånga. Jägarplutonen fick i uppgift att föra fångarna till jägarskvadronens fångplats. Efter avvisitering bakbands fångarna och fästes ihop med en lina. Sedan anträdde den långa marschen till skvadronsstaben. Förutom problem med bevakningen fick de prova på svårigheterna med att handha en grupp människor vars språk var helt okänt. Vid framkomsten möttes de av förhørsledaren ur 3. jägarskvadron som satte igång med förhören. De ur 6. jpluton som fick den oväntade uppgiften att ta hand

om krigsfångarna löste det bra trots att det var en ny erfarenhet för dem. De själva tyckte det var roligt att få prova på något nytt.

Sammanfattningsvis kan sägas att övningen varit lyckad även om ammunitionsinsatsen var minimal. Att informationsflödet inte alltid fungerat tillfredsställande på alla nivåer är visserligen beklagligt men ovissheten är något en soldat får leva med. Det viktigaste är dock att alla har fått öva sig i sina befattningar under realistiska förhållanden. Bataljonschefen anser inte att de delar av bataljonen som nu övat är färdigutbildade och beklagar att han inte fått pengar tillräckligt att kalla bataljonens två återstående skvadroner och ctp-tropp till övningen. Nu har vi inte kunnat samträna hela bataljonen och det skulle också varit intressant och nyttigt att direkt kunna ha jämfört de inkallade skvadronerna med årsklassen. Viljan och andan är god, stödet från GU-bataljonen likaså men vi skulle behövt en månad till för att nå i mål med kunskaper och rutiner menade han.

Utfrågningen och sammanställningen har genomförts "fältmässigt" av Pvass Nilsson och förhørsledare Nosek.

JÄGARÖVNING 5—7

Batteribyte, vem hade radioposten? Mc-ordonnansens första vila.

Rast i solen.

Kn Karflo i beslutsprocessen

Sovstund i patrulltältet.

PBS grk på Remmeneskjutveck.

Lt S Persson

Kört fast igen.

Genomgång före övning i stabshallen.

Kokgrupp öst i arbete.

Övlt Käck genomgång före slutövning.

Nytt pansarvärnsvapen?

Fördundskompanichefens samverkan med underställd pansarskyttepluton.

Fördundskompanishefens marschorder.

Lt Ramsin

Mj Bjerkhagen före övning.

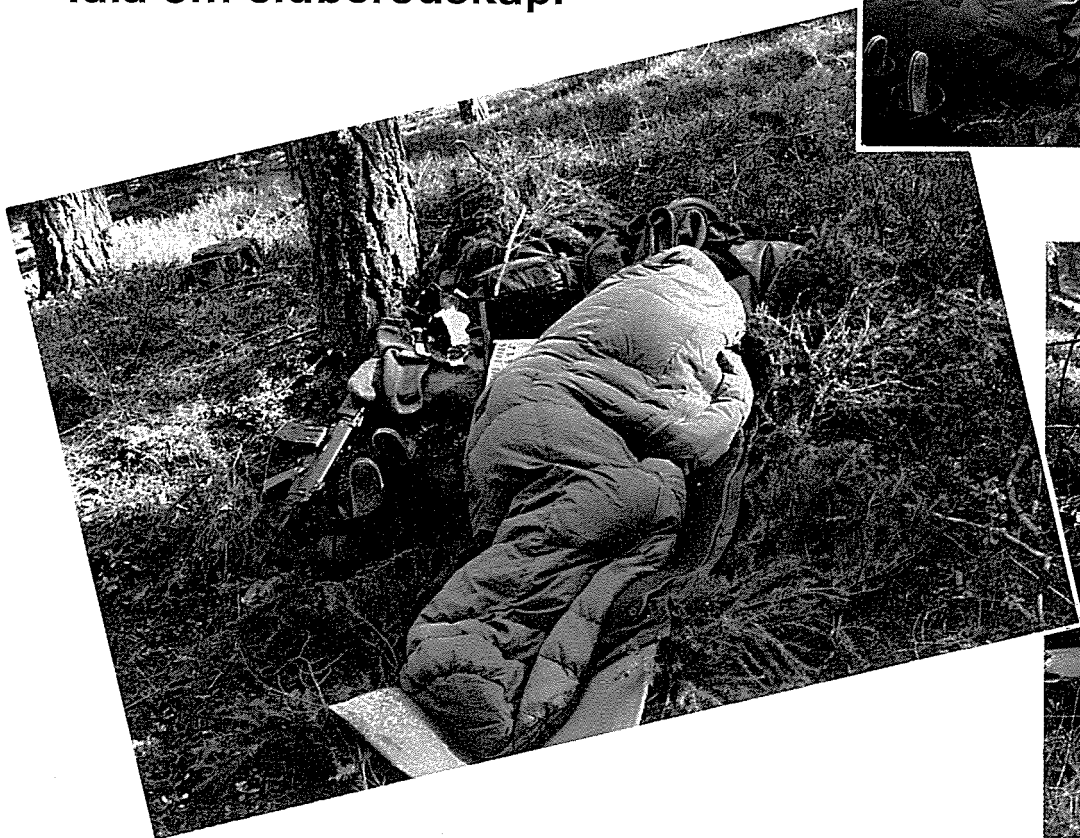

Kn Emmelin.

EN LIVHUSARS VÄLFÖRTJÄNTA SÖMN

Tala om eldberedskap.

ETT ÅR PÅ UNDS

Långt bort mot horisonten kan man skymta den uppåtgående solen. Solstrålarna speglas i det daggstänkta gräset. På den öde grusvägen kommer en grupp grönladda cyklister vinglande. Det finns åtminstone tre orsaker till cyklisternas vingliga framfart:

1. På pakethållaren finns en stridspackning halvt om halvt fastsurrad.
2. De senaste dygnet har gruppen livnärt sig på tallbarrste.
3. Sömn tillhör numera endast det mycket avlägsna civila livet.

Underrättelseassistenten (puh!) sätter sig tillrätta i operatörsstolen, lutar sig tillbaka och tittar ut genom underrättelsecentralens (puh!) hyttfönster. Där utanför yr snön och kvicksilvret har krupit ned mot -30 C. Detta märks dock föga i hytten där den inbyggda klimat-anläggningen ständigt håller temperaturen på behagliga +19 C. Bildskärmens mjuka flimrande väcker honom till liv. Fi har tydligen luftlandsatt en div i Norrköpingsområdet. Ett hektiskt arbetspass ligger m a o framför operatören.

Två scener från två vitt skilda världar. Men på ett ställe har dessa världar förenats under det gångna året, nämligen i lektionssal 3 på Arméns Underrättelseskola där fyra vpl snart fullgjort sin plikt mot fosterlandet efter tre månader på PBS Lifskv och nio månader på UndS. UndS bedriver dels underrättelseutbildning av officerare men också försöksverksamhet med ny underrättelsematerial på utvecklingsavdelningen.

Under vår tid på UndS här i Karlsborg har vi tjänstgjort på utvecklingsavdelningen där vi haft ett både rikt och digert program. Vi har bl a spelat in en instruktionsfilm om handhavande av datarapporterings-terminal 301 (DART) och utbildat övriga Livhusarer i konsten att använda de fyra marksensorsystemen PCID, PEWS, CLASSIC och HERMES. Under de många studiebesöken här på UndS, av en så blandad skara som t ex Sveriges och Norges armechefer, FRA och K3:s damer, har vi visat ovanstående material samt även mörkerobservationsmaterial (bildförstärkare och värmekameror) och olika fältradartyper, material som närmare beskrivs i Livhusaren nr 1/86. Vi har dessutom deltagit i skolans und-utbildning, bl a en mycket lyckad och intressant batundkurs. Den verksamhet som dock till omfång överskuggat all annan verksamhet är utvecklandet av programvara till de datorer som alltmer utnyttjas inom vår underrättelseverksamhet. Som exempel kan nämnas datorstöd till DART, något som vi under året arbetat med att anpassa till små batteridrivna, bärbara persondatorer typ PC.

Vad kännetecknar då en s k "undass"?

1. En lätt haltande gång p g a fall från stabshytt alt. deltagande i PBS Vinterövning.
2. En förmåga att upprätta telesamband så att det ringer i alla telefoner samtidigt (utan att någon ringt dessutom)
3. Blek hy och blodsprängda ögon (för mycket frivillig kvällstjänst).
4. Förmultnade löv i nacken. (Vårbruk i Unds trädgård).
5. Svedd uniform efter idogt uppeldande av hemliga papper.
6. Fixering vid automateld från höften (VÄST 86s fel)

Eller som C UndS, Övlt Forssberg uttrycker det: "En blandning av Fantomen och Einstein". Om han har rätt? Vem vet? Allt är ju relativt, även efter ett år på UndS.

Ny bildförstärkare.

Underrättelsecentral.

BÄSTE KAMRAT. BÄSTE JÄGARE

UTBILDNINGÅRET 86/87

Åldersklassen 86/87 har valt följande kamrater till sina favoriter:

LIVSKVADRON

Stf plutchef
Ulf Forssberg, Skövde

3. SKVADRON

Spaningschef
Kim Funk, Linköping

4. SKVADRON

Jägargruppchef
Lars Hermansson, Hasslösa

2. SKVADRON

Mcordonnans
Niklas Andersson, Marma

UTBILDNINGSGRANSER 87/88

Nästa utbildningsår står snart framför dörren och vill in.

Nyheter med nästa år är bland annat ändringen till Fält-nära utbildningsorganisation. Detta innebär att en epok går i graven. Nämligen 2. skvadrons epok som stabs- och trosskvadron. Nästa utbildningsår ser då ut på följande sätt:

Livskv	2. skv	3. skv	4. skv
	Stabsskv	3. jskv	4. jskv
Central PB/KB utb viss tid	Stabs-pluton	Stab- och tross-pluton	Stab- och tross-pluton
Tolk-plut (sommaren)	Jägar- ordonnans-pluton	Jägar-pluton	Jägar-pluton
BD-plut		Jägar-pluton	Jägar-pluton
		Jägar-pluton	Jägar-pluton
		Jägar-pluton	Jägar-pluton

Välkommen

Du som vill besöka oss kommande utbildningsår har följande tillfällen:

16 augusti	Livskv besöksdag
v 40	Jbat högvakt
24 oktober	Jägarbataljons besöksdag
4 december	Regementets högtidsdag

I TJÄNST UTANFÖR K3 (Livhusarerna)

öv 1.	Håkansson Arne	Milo S	Kn	Pettersson Jan-Erik	FNtj
övl	Westergren Anders	Fst	Kn	Karlsson Bertil	ATS-S
övl	Molin Johan	Milo B	Kn	Ahlmark Kurt	Inf/KavOHS
Mj	Paulsson Lars Åke	Ast	Kn	Ingermarsson Per	tp I20 871001
Mj	Grafström Claes	Ast	Kn	Gunneshed Ulf	FNtj
Mj	Karlsson Bo	Milo V	Kn	Hanby Björn	MHS AK 870824—
Mj	Hedström Håkan	Gst	Kn	Eilertz Sture	KHS
Mj	Bjerkhagen Christer	MHS HSK 871005—	Kn	Löfberg Anders	Tjl
Mj	Bohman Uno	Milo V	Kn	Pettersson Lars	MHS AK 870824—
Mj	Gustavsson Leif	MHS —870918	Kn	Ernholdt Dag	MHS AK 870824—
Mj	Sandahl Bengt	Milo V	Kn	Ahlin Anders	I1/fo44
Mj	Forsberg Lars	MHS HSK 871005—	Kn	Thorsson Mikael	MHS AK 870824—
Mj	Eriksson Anders	MHS HSK 871005—	Kn	Grepp Tony	InfKavOHS
Mj	Segell Philip	TolkS	Kn	Andersson Kent	Tp T2
		MHS HSK 871005—	Kn	Karlsson Rune Milo V	InfSS
Mj	Svensson Sven-Åke	MHS	Lt	Läth Stig	GIH
Mj	Hallberg Kjell	FFV	Lt	Forsberg Håkan	P4/fo35
Kn	Hansson Algot	P4/fo35	Lt	Lewenstedt Håkan	Tp T2
Kn	Lundberg Ebbe	P4/fo35 åp 871001	Lt	Lind Gunnar	KHS AK 870901—
Kn	Dahlman Allan	P7/fo11	Lt	Philipsson Thomas	I1/fo44
			Lt	Törnqvist Johan	I1/fo44
			Fk	Östling Lennart	Inf/KavOHS
					KHS HK 870928—
					KHS AK 870901—

BEFÄLSPLACERINGAR 87/88

Bataljonsledning

C Jbat övlt A Lindberg
 Stf 1 övlt R Käck
 Stf 2 Mj B Englund
 C batexp Lt S Gustafsson
 CBA Mj M Tannerheim
 Kn J Thorp
 Lt M Svenningsson

KadS 1986

C Mj M Tannerheim
 Stf Kn B Berkelind
 Adj Lt M Svenningsson/Lindgren/Joansson
 Avdch J Kn A Löfberg¹²⁾, Cavalli-Björkman RO/Lt
 Avdch jgrk Kn J Thorp RO/Lt
 Avdch span Kn P Brehmer¹²⁾ RO/Lt
 Avdch yoffavd Kn C Lundevall⁸ Lt J Törnqvist¹¹⁾
 Bitr lärare 4 st resoff

OK 2 1987: övlt R Käck
 Mj A Eriksson
 OK 3 1987: Mj L Forsberg

⁸⁾ KFÖ april—maj

¹¹⁾ KHS HK 87-09-28—88-04-29

¹²⁾ MHS AAK 87-08-24—88-06-16

	LIVSKV	2. SKV	3. SKV	4. SKV
Skvch	Mj Nilsson ⁶⁾	Mj Wigholm	Mj Waldén ⁸⁾	Mj René
Stf	Kn Berkelind ⁷⁾	Kn Ramhög	Mj Larsson	Kn Lundewall ⁸⁾
Tff	Kn Pettersson ¹²⁾	Lt Nilsson	Lt Lindgren ⁵⁾	Lt Johnsson
	Lt Ekfeldt	Isköt Lennartsson		
Plutch	PBS	2. STABSPLUT	4. JPLUT	7. JPLUT
Stf	Kn Sandberg ²⁾	Kn Gustavsson ¹¹⁸⁾	Kn Eriksson	Lt Carlsson
Instr	Kn Källström ³⁾	Lt Åberg ¹⁾	Lt Persson ⁸⁾	Fk Belin ¹⁰⁾
Instr	Lt Kari ⁴⁾	Lt Svanberg ⁵⁾	Serg Sköld	Serg Ottosson
		Lt S Petterzon ⁵⁾		
		Serg Felldén		
Plutch	BD-PLUT	2. JORDPLUT	5 JPLUT	8. JPLUT
Stf	Kn Andersson	Lt Dahl ¹⁾	Kn Emmelin	Lt Kron ⁸⁾
Instr	Lt S Petersson	Fk Olausson ¹⁰⁾	Fk Eklund	Fk Östling ⁹⁾
Instr	Lt Lewenstedt ⁹⁾	Fk Bengtsson	Fk Jansson	Fk Månsson ¹⁰⁾
	Lt Joansson ⁸⁾	Serg Magnusson	Serg Hellborg	Fk Weber ¹⁰⁾
Plutch	TolKS		6. JPVPLUT	9. JPVPLUT
Stf	RO/Kn Roth		Lt Olsson	Kn Cavalli-
Instr	Fk Weber ⁹⁾		Fk Abrahamsson	Björkman ⁸⁾
Instr			Fk Andersson ¹⁰⁾	Lt Forsgren ⁵⁾
				Fk Sörqvist ¹⁰⁾
				Serg Svensson
Stab-o tr			3. ST-TRPLUT	4. ST-TRPLUT
Stf			Lt Gustavsson	Lt Abrahamsson
Instr			Lt Ramsin	Lt Pettersson
			Fk Jansson ¹³⁾	Lt Persson
			Serg Beurling	

¹⁾ Huvudmän sjv, tross, tgf/kry, mc
²⁻⁴⁾ Decentraliserad PBS-utb fr o m w 737
 — Lt Kari 2. skv, — kn Källström 3. skv, — kn Sandberg 4. skv
⁵⁾ GKÖ/KFÖ mars—april
⁶⁾ Intill 87-09-30
⁷⁾ Fr o m 87-10-01, skvch stf 87-09-01—30

⁸⁾ KFÖ april—maj
⁹⁾ KHS AK 87-09-01—88-06-23
¹⁰⁾ Fk fr o m 87-06-01, OK 3 w 718—723
¹¹⁾ KHS HK 87-09-28—88-04-29
¹²⁾ MHS AAK 87-08-24—88-06-16
¹³⁾ Fr o m 87-09-01

